

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 119/2012-27

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 24. januára 2013 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa a zo sudcov Juraja Horvátha a Sergeja Kohuta prerokoval prijatú sťažnosť PhDr. B. K., zastúpenej advokátkou JUDr. L. B., Ž., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 15 P 97/08 a takto

r o z h o d o l :

1. Okresný súd Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 15 P 97/08 porušil základné právo PhDr. B. K., aby sa jej vec prerokovala bez zbytočných prietahov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

2. PhDr. B. K. priznáva finančné zadostučinenie v sume 2 000 € (slovom dvetisíc eur), ktoré je Okresný súd Žilina povinný vyplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

3. PhDr. B. K. priznáva náhradu trov právneho zastúpenia v sume 404,37 € (slovom štyristoštyri eur a tridsaťsedem centov), ktorú je Okresný súd Žilina povinný vyplatiť na účet jej advokátky JUDr. Ľ. B., Ž., do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. II. ÚS 119/2012-9 z 10. mája 2012 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť PhDr. B. K. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 15 P 97/08 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že *„Sťažovateľka podala v roku 2005 návrh na zvýšenie výživného na dve maloleté deti, vec bola na Okresnom súde Žilina vedená pod sp. zn. 15P 301/05. Z podnetu pracovníčky súdu, ktorá ju informovala, že nie je údajne možné zistiť adresu odporcu, zobrala podaním zo dňa 6. 11. 2006 v tejto veci návrh späť a konanie bolo zastavené. Dňa 26. 03. 2008 podala sťažovateľka Okresnému súdu Žilina nový návrh na úpravu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom F. K.(...) a P. K.(...) a je tak účastníkom občiansko-právneho konania o zvýšenie výživného. Vec je vedená Okresným súdom Žilina pod sp. zn. 15P 97/2008. Od podania návrhu do dnešného dňa súd vo veci nekonal a doteraz nerozhodol. Aj keď na naliehanie sťažovateľky vytyčil pojednávania, tieto boli odročované, najmä z dôvodu neprítomnosti odporcu. Súd nevykonal dostatočné opatrenia na zabezpečenie účasti odporcu na pojednávaniach a na vydanie meritórneho rozhodnutia. Toleruje bezprecedentné pohrdanie súdom a opätovne bola na sťažovateľku vznesená otázka, či nechce návrh zobrať späť. Medzi jednotlivými pojednávania boli*

bezdôvodné dlhé časové obdobia, počas ktorých súd nekonal. Hoci bol návrh podaný už v marci 2008, prvé pojednávanie súd vytyčil až na 24. 10. 2008 a aj to bolo odročené pre chybu v doručovaní. Ďalšie pojednávanie bolo vytyčené o rok neskôr na deň 20. 10. 2009, následne na deň 19. 10. 2010. Na toto pojednávanie sťažovateľka z dôvodu pracovných povinností prišla s omeškaním, poslala však syna, ktorý ju ospravedlnil a požiadal súd o poskytnutie krátkej lehoty, v ktorej sa matka dostaví. Nakoľko sa nedostavil bez ospravedlnenia ani odporca, súd pojednávanie odročil. Rovnako boli odročené aj ďalšie pojednávania vo veci.

Sťažovateľka v rámci svojich možností poskytla súdu potrebnú súčinnosť na zistenie pobytu odporcu. Sama sa stará o dve dospievajúce deti, ktoré študujú a nároky na ich výživu, vzdelanie a iné potreby sa vekom zvyšujú, čo sťažovateľka nedokáže zo svojho príjmu zvládnuť. Súdom určené výživné na syna F. sumou 26,56 EUR a na dcéru P. sumou 23,24 EUR nestačí s príjmom sťažovateľky na zabezpečenie základných životných potrieb detí. Ani toto určené výživné otec detí neplatí a sťažovateľka poberá náhradné výživné(...)

Sťažovateľka podala dňa 13. 12. 2010 sťažnosť predsedovi Okresného súdu Žilina na prieťahy v konaní. Listom zo dňa 20. 12. 2010 sa súd vyjadril k sťažnosti a čiastočne ju uznal za opodstatnenú. Situácia sa však výrazne nezmenila a vo veci nie je rozhodnuté doteraz. Sťažovateľka má za to, že v konaní došlo k neprimeraným, neodôvodneným a značným prieťahom. Prvostupňový súd nepostupuje v zhode so základnými zásadami uvedenými jednak v ust. § 6 O. s. p. a jednak s ustanoveniami Ústavy SR, teda podľa jej názoru došlo k porušeniu jej práv priznaných v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a v čl. 6 ods. 1 Dohovoru(...)

Pokiaľ ide o výšku primeraného finančného zadosťučinenia sťažovateľkou navrhovaná výška je primeraná ako náhrada nemajetkovej ujmy vyjadrenej v peniazoch. Stav právnej neistoty sťažovateľky pretrváva od roku 2008, pričom sťažovateľka minimálne od roku 2005 žije aj s deťmi na hranici životného mimina, čo sa následne zhoršilo aj znížením jej pracovného úväzku u zamestnávateľa. Toto primerané finančné zadosťučinenie vyjadruje sumou 7.000,- EUR, vychádzajúc z výšky požadovaného výživného na deti a doby trvania súdneho konania.

Sťažovateľka má za to, že postupom Okresného súdu v Žiline v konaní sp. zn. 15P 97/2008 bolo porušené jej základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných

prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a jej právo na prerokovanie vecí súdom v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru(...) Ústavné právo na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov sa splní až právoplatným rozhodnutím štátneho orgánu.

Na základe čl. 127 Ústavy SR a v súlade s § 49 zákona č. 38/1993 Z. z.(...), podáva sťažovateľka ústavnú sťažnosť na porušovanie jej základných práv a slobôd občana SR, zaručených Ústavou SR a Dohovorom(...)

1. Základné právo sťažovateľky PhDr. B. K. na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR v konaní vedenom pred Okresným súdom Žilina sp. zn. 15P 97/2008 bolo porušené.

2. Okresnému súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 15P 97/2008 prikazuje konať tak, aby vec bola čo najrýchlejšie meritórne prejednaná a rozhodnutá.

3. Sťažovateľke PhDr. B. K. priznáva primerané finančné zadostučinenie v sume 7.000,- EUR, ktoré je súd povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od rozhodnutia Ústavného súdu.

4. Okresný súd v Žiline je povinný zaplatiť sťažovateľke PhDr. B. K. trovy právneho zastúpenia v sume 489,94 EUR na účet jej právneho zástupcu JUDr. L. B. do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto rozhodnutia.“.

2. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili obaja účastníci konania: okresný súd, zastúpený jeho predsedom, listom sp. zn. 1 SprS/438/2012 z 8. júna 2012 a právna zástupkyňa sťažovateľky stanoviskom k uvedenému vyjadreniu okresného súdu z 13. júla 2012.

2.1 Predseda okresného súdu sa vo svojom vyjadrení stotožnil s pripojeným stanoviskom zákonnej sudkyne v napadnutom konaní, pričom uviedol, že „Okresný súd Žilina súhlasí s upustením od ústneho pojednávania o prijatej sťažnosti.“.

Z vyjadrenia zákonnej sudkyne vyplynuli tieto relevantné skutočnosti:

„Návrh na zvýšenie výživného podala matka dňa 26. 3. 2008. Spis bol pridelený zákonnému sudcovi Mgr. H.

V zmysle Opatrenia predsedu súdu o zmene Rozvrhu práce pre Okresný súd Žilina na rok 2011, účinného od 19. 09 .2011, vedeného pod SprR 523/2011 bola vec z dôvodu

dlhodobej PN zákonného sudcu pridelená náhodným výberom sudcovi JUDr. R. S. dňa 20. 09. 2011.

Do toho času nebolo vo veci rozhodnuté. Boli žiadané aktuálne správy. Na deň 4. 4. 2012 bol vytyčený termín pojednávania. Pojednávanie bolo odročené na deň 23. 5. 2012, kedy bol vyhlásený rozsudok vo veci.

Lehota na expedovanie rozsudku je predĺžená do 08. 06. 2012, najneskôr 08. 06. 2012 bude rozsudok zaslaný účastníkom konania.

Poukazujem na to, že som podávala predsedovi súdu upozornenie, že vo veciach, ktoré sú mi pridelené, nemôžem konať bez priedahov, vzhľadom na počet vecí v mojom senáte (v súčasnej dobe 328). Zo senátu Mgr. H. mi bolo pridelených 43 vecí, jedná sa o reštančné veci, v ktorých treba konať, pričom 16 vecí napadlo v rokoch 2002 až 2010, z ktorých som 12 vecí skončila. Vybavujem tiež zostatok agendy D. Veci vybavujem priebežne od najstarších, vzhľadom na PN Mgr. H., máme v agende P zvýšený nápad už od 10/2011. Veci mám vytyčené už na august 2012.“

2.2 Právna zástupkyňa sťažovateľky v reakcii na uvedené vyjadrenie okresného súdu zaujala toto stanovisko:

„(...) oznamujem, že súhlasíme s upustením od ústneho pojednávania o prijatom návrhu a s prejednaním veci bez ústneho pojednávania.

Pokiaľ sa jedná o stanovisko Okresného súdu Žilina, máme za to, že technické a organizačné dôvody nemôžu byť na ťarchu účastníkov konania. Tieto dôvody sú z hľadiska porušenia základných ľudských práv a slobôd právne irelevantné a Ústavný súd SR by pri rozhodovaní o sťažnosti sťažovateľky nemal na ne prihliadať.“

3. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich stanoviskami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie vo veci namietaného porušenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných priedahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy.

II.

Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil tento priebeh a stav konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 15 P 97/08:

Dňa 26. marca 2008 podala sťažovateľka okresnému súdu návrh na zvýšenie výživného otca na maloleté deti.

Dňa 3. apríla 2008 okresný súd uznesením ustanovil maloletým deťom opatrovníka – Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Ž., vyzval účastníkov konania na vyjadrenie sa k návrhu a požiadal o podanie správy o výške daňového priznania otca maloletých detí.

Dňa 7. apríla 2008 okresný súd vykonal formou výzvy ďalšie šetrenia pre účely zistenia príjmov rodičov maloletých detí.

Dňa 23. apríla 2008 otec maloletých detí doručil okresnému súdu vyjadrenie k návrhu, ktoré bolo zaslané matke 12. mája 2008.

Dňa 3. júna 2008 okresný súd formou výziev vykonal ďalšie šetrenia vo veci.

Dňa 21. júla 2008 okresný súd určil termín pojednávania na 14. október 2008.

Dňa 14. októbra 2008 okresný súd odročil pojednávanie pre neprítomnosť otca maloletých detí – doručenie predvolania bolo vykázané uložením na príslušnom poštovom úrade.

Dňa 7. januára 2009 bol spis predložený vyššiemu súdnemu úradníkovi na vykonanie úkonov podľa pokynu sudcu.

Dňa 13. januára 2009 okresný súd formou výziev vykonal ďalšie šetrenie vo veci.

Dňa 3. apríla 2009 okresný súd dožiadaním prostredníctvom Centrálnej evidencie obyvateľstva Českej republiky zisťoval pobyt otca maloletých detí.

Dňa 10. júna 2009 okresný súd predvolal otca maloletých detí na výsluch stanovený na 2. júl 2009.

Dňa 30. júna 2009 Obvodné oddelenie Policajného zboru Ž. oznámilo, že zásielku sa nepodarilo doručiť otcovi maloletých detí.

Dňa 26. augusta 2009 okresný súd určil termín pojednávania na 20. október 2009.

Dňa 20. októbra 2009 okresný súd odročil pojednávanie pre neprítomnosť otca.

Dňa 13. januára 2010 bola vec pridelená inému sudcovi (JUDr. T.) z dôvodu dlhodobej pracovnej neschopnosti zákonného sudcu.

Dňa 4. mája 2010 vec vrátili pôvodnému zákonnému sudcovi (JUDr. H.).

Dňa 2. júna 2010 okresný súd vyzval sťažovateľku na vyjadrenie, či trvá na návrhu.

Dňa 23. augusta 2010 okresný súd určil termín pojednávania na 19. október 2010.

Dňa 19. októbra 2010 okresný súd odročil pojednávanie pre neprítomnosť účastníkov konania.

Dňa 3. novembra 2010 okresný súd určil termín pojednávania na 7. december 2010.

Dňa 7. decembra 2010 okresný súd odročil pojednávanie pre neprítomnosť účastníkov konania.

Dňa 15. decembra 2010 okresný súd určil termín pojednávania na 25. január 2011.

Dňa 25. januára 2011 okresný súd odročil pojednávanie pre neprítomnosť otca maloletých detí.

Dňa 18. februára 2011 okresný súd dožiadaním šetril pobyt a nariadil výsluch otca maloletých detí na 3. marec 2011.

Dňa 9. marca 2011 okresný súd určil nový termín výsluchu otca maloletých detí na 23. marec 2011. Výsluch z dôvodu nemožnosti doručenia zásielky nebol uskutočnený.

Dňa 9. mája 2011 okresný súd určil termín pojednávania na 14. jún 2011.

Dňa 14. júna 2011 okresný súd odročil pojednávanie.

Dňa 18. júla 2011 okresný súd určil termín pojednávania na 13. september 2011.

Dňa 23. augusta 2011 okresný súd zrušil termín pojednávania z dôvodu pracovnej neschopnosti zákonného sudcu.

Dňa 20. septembra 2011 bola vec pridelená sudkyni JUDr. R. S.

Dňa 7. februára 2012 okresný súd určil termín pojednávania na 4. apríl 2012 a vykonal formou výziev ďalšie šetrenia vo veci.

Dňa 4. apríla 2012 okresný súd odročil pojednávanie a určil ďalší termín na 23. máj 2012.

Dňa 23. mája 2012 okresný súd vyhlásil rozsudok vo veci.

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. (...)

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní o zvýšenie výživného pre maloleté deti vedenom pod sp. zn. 15 P 97/08 došlo k porušeniu základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov(...)

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v danom prípade.

Ústavný súd predovšetkým konštatuje, že predmetom napadnutého občianskoprávneho konania je zvýšenie výživného pre maloleté deti, t. j. vec, ktorej povaha si vyžaduje osobitnú starostlivosť všeobecného súdu o naplnenie účelu súdneho konania, čo

okrem iného znamená, že všeobecný súd má povinnosť organizovať svoj procesný postup tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prerokovaná a skončená (§ 100 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) a aby sa čo najskôr odstránil stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa naň osoba obrátila so žiadosťou o rozhodnutie (mutatis mutandis I. ÚS 145/03, I. ÚS 142/03, I. ÚS 19/00).

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosti veci, ústavný súd konštatuje, že rozhodovanie v napadnutom konaní mohlo predstavovať určitý stupeň zložitosti súvisiaci s pobytom otca maloletých detí v zahraničí, avšak zdĺhavý priebeh napadnutého konania ústavný súd nemôže pripísať iba na vrub tejto skutočnosti. Napokon ani predseda okresného súdu vo svojom vyjadrení nepoukázal na skutkovú alebo právnu zložitost' predmetnej veci.

2. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľky v preskúmvanej veci, ústavný súd nezistil žiadnu závažnú okolnosť, ktorá by mala byť osobitne zohľadnená na jej ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v tomto konaní k zbytočným priet'ahom, teda dĺžka napadnutého konania v zásade nebola vyvolaná správaním sťažovateľky.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu a konštatuje, že okresný súd bol v predmetnej veci nečinný v období od 14. októbra 2008 do 13. januára 2009 (tri mesiace), od 20. októbra 2009 do 2. júna 2010 (sedem mesiacov) a od 23. augusta 2011 do 7. februára 2012 (päť mesiacov). Okresný súd teda počas minimálne poldruha roka vo veci nevykonal prakticky žiadny úkon smerujúci k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľka v danej veci o zvýšenie výživného počas súdneho konania nachádzala, čo je základným účelom práva zaručeného v citovanom článku ústavy a dohovoru (pozri napr. I. ÚS 41/02). K priet'ahom pritom nedošlo v dôsledku zložitosti veci ani správania účastníkov, ale výlučne v dôsledku postupu súdu. Obranu zákonnej sudkyne, podľa ktorej vo veci nemohla konať bez priet'ahov „*vzhľadom na počet vecí v mojom senáte*“, v tejto pre maloleté deti významnú vec nebolo možné akceptovať. V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že ústavný súd pri posudzovaní toho, či bolo porušené právo sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov, posudzoval postup súdu, a nie to, či toto právo bolo porušené činnosťou (nečinnosťou) alebo postupom konkrétneho sudcu vybavujúceho danú

vec. Preto pri posudzovaní odôvodnenosti sťažnosti nemožno prihliadnúť na skutočnosti označované ako objektívne vo vyjadrení predsedu okresného súdu, resp. zákonnej sudkyne. V tejto súvislosti ústavný súd už uviedol (pozri napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 28/01, I. ÚS 50/01, I. ÚS 108/02, I. ÚS 38/03), že nedostatočné personálne obsadenie súdu a nadmerné množstvo vecí, v ktorých sa musí zabezpečiť súdne konanie, by mohlo len dočasne ospravedlniť vzniknuté prieťahy, a to len v tom prípade, ak sa na ten účel prijali včas adekvátne opatrenia. Ústava v čl. 48 ods. 2 zaväzuje predovšetkým súdy ako garantov spravodlivosti, aby prijali príslušné opatrenia umožňujúce prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov, a tým vykonanie spravodlivosti v primeranej lehote. Z vyjadrenia predsedu okresného súdu nevyplýva prijatie účinných opatrení. Skutočnosť, že okresný súd mal personálne problémy, ktoré nedokázal riešiť, nemôže byť pripočítaná na ťarchu účastníka konania a nemá povahu okolností, ktoré by vylučovali zodpovednosť súdu, ktorý je vecne a miestne príslušný na rozhodnutie vo veci občana, ktorý sa naň obrátil (pozri napr. I. ÚS 156/02).

Vzhľadom na uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 1.

4. Vzhľadom na to, že 23. mája 2012 bol v predmetnej veci na okresnom súde vyhlásený rozsudok, neprichádzalo do úvahy v okolnostiach danej veci rozhodnutie podľa § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde.

5. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovateľka požadovala priznať primerané finančné zadosťučinenie vo výške 7 000 €, pretože *„stav právnej neistoty sťažovateľky pretrváva od roku 2008, pričom sťažovateľka minimálne od roku 2005 žije aj s deťmi na hranici životného minima“*.

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy nie je dostatočným zadosťučinením pre sťažovateľku. Ústavný súd preto uznal

za odôvodnené priznať jej aj finančné zadost'učinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti, s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia jej práv, najmä vzhľadom na povahu veci a jeho význam pre sťažovateľku a jej deti považuje za primerané vo výške 2 000 €.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadost'učinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 2.

6. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Sťažovateľke vznikli trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátom za tri úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia a spísanie sťažnosti z 24. februára 2012 a písomné stanovisko k vyjadreniu okresného súdu z 13. júla 2012). Za tri úkony vykonané v roku 2012 patrí odmena v sume trikrát po 127,16 € a režijný paušál trikrát po 7,63 € (v zmysle § 1 ods. 3 a § 11 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov), preto trovy právneho zastúpenia sťažovateľky predstavujú sumu 404,37 €.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd o uplatnených trovách konania sťažovateľky rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 3 výroku tohto rozhodnutia.

7. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, treba pod právoplatnosťou rozhodnutia uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. januára 2013